

ges over, at en saa vigtig Funktion af Erhvervslivet som Byggeriet ligger stille, og man vil lette Skatterne, hvorfor saa ikke lade Bygninger være fritaget for Skat? Det turde dog være et Middel til at opmuntre Erhvervslivet paa dette Omraade til at tage bedre fat. Og hvis man lagde Bygningsskatterne om til at være en Grundskyld, vilde dette virke som en Spore til Byggeri. Endvidere er det utvivlsomt, at midlertidige Foranstaltninger som f. Eks. en Moratorielovgivning kunde være til Hjælp for betrængte Landmænd, og jeg forstaaer ikke rigtig den højtærede Regerings haardnakkede Modstand mod at komme det Erhverv til Hjælp, hvortil Hovedmassen af dens egne Vælgere hører.

Naar man saaledes har baade det ene og det andet at kunne indvende mod Regeringens Nedskæringslinie som for lidet konsekvent og paa den anden Side er klar over, at vi i hvert Fald ikke trænger til en Afbrydelse af Rigsdagsarbejdet, kan vi ikke slutte os til den Dagsorden, som er stillet af det ærede Medlem Hr. Stauning. Vi kan ikke stemme for den, fordi dens Form er saa taaget og uklar, at enhver efter Behag kan lægge hvad som helst deri. Den foreslaar „positive Kriseforanstaltninger“, men hvad de forskellige Partier mener med positive Foranstaltninger, er saare forskelligt. Dernæst kan vi ikke stemme for denne Dagsorden, fordi man har en Anelse om — ganske vist ikke paa Grund af dens Ordlyd, men paa Grund af dens Tilblivelseshistorie —, at de Foranstaltninger, som det ærede Medlem og hans Parti særlig tænker paa, er Toldforanstaltninger; det ærede Medlem kan ikke lide, at de bliver betegnet med Ordet Told, men det er sikkert det, der er hans Mening, saa kan han kalde det, hvad han vil. Vi kan ikke stemme for en Dagsorden, hvis skjulte Hensigt sandsynligvis er Told, og hvis aabenbare Form er saa udflydende og vag, at det er umuligt at faa fat paa en absolut Hensigt — den glider bort mellem Fingrene paa en.

Det Forslag til en Dagsorden, som det ærede Medlem Hr. P. Munch nylig stillede, kan vi heller ikke stemme for. Det forekommer os, at det ikke er et nyt Begravelses- og Forhalingsudvalg, Landet trænger til, og jeg kan heller ikke tænke mig, det skulde virke ansporende og fremmende paa Rigsdagens Arbejde, at der blev nedsat et stort Udvalg, hvis Afgørelse Rigsdagen skulde afvente, inden den virkelig kunde komme til at arbejde. Dette finder vi altsaa ikke den rette Linie.

Da Vælgerne imidlertid sikkert venter at høre positive Forslag og venter, at Regeringen vil angive mere klart og tydeligt den Vej, den vil gaa, skal jeg tillade mig at fremsætte følgende Paastand paa Overgang til Dagsordenen:

Under Forudsætning af, at Regeringen erklærer sig villig til:

at staa fast paa Frihandelsprincipperne,
at begrænse Nedskæringen af Aldersrente og Invaliderente til Skærpelse af Betingelserne,
at paabegynde Bortskæring af overflødige Statsopgaver og Bevillinger,
at fremme Nedskæring af de militære Udgifter yderligere og
at fremme det samfundsvigtige Byggeri ved at omlægge Bygningsafgifterne til en Grundskyld,

udtaler Tinget sin Tillid til Regeringen og gaar derefter over til næste Sag paa Dagsordenen. (Latter).

Naar de ærede Medlemmer føler sig saa øjensynligt oplivede over Fremsættelsen af denne Dagsorden, vil jeg tage det som et Tegn paa, at de føler, at her netop er Retningslinier, som ikke angiver bare vage Almindeligheder, men peger paa noget faktisk haandgribeligt. Det er ogsaa det, Befolkningen og Vælgerne venter at se, og i Tillid hertil er det, vi stiller vor Dagsorden.

Formanden: Der er altsaa nu fremsat følgende Paastand paa Overgang til Dagsordenen:

Under Forudsætning af, at Regeringen erklærer sig villig til:

at staa fast paa Frihandelsprincipperne,
at begrænse Nedskæringen af Aldersrente og Invaliderente til Skærpelse af Betingelserne,
at paabegynde Bortskæring af overflødige Statsopgaver og Bevillinger,
at fremme Nedskæring af de militære Udgifter yderligere og
at fremme det samfundsvigtige Byggeri ved at omlægge Bygningsafgifterne til en Grundskyld,

udtaler Tinget sin Tillid til Regeringen og gaar derefter over til næste Sag paa Dagsordenen.

Ogsaa denne Paastand indgaar nu i Forhandlingerne.

Holstein: Den højtærede Statsminister henviste med en flot Gestus den socialdemokratiske Ordfører til sin Program-